

FEMTONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 17 JULI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

2 Mos 1:8–14, 22

En ny kung framträdde över Egypten, en som inte visste av Josef. Och denne sade till sitt folk: »Se, Israels barns folk är oss för stort och mäktigt. Nåväl, låt oss då gå klokt till väga med dem. Eljest kunde de föröka sig ännu mer. Och om ett krig kom på, kunde de förena sig med våra fiender och börja krig mot oss och sedan dra bort ur landet.« Alltså satte man arbetsfogdar över dem och förtryckte dem med slavarbeten. Och de måste bygga åt farao förrådsstäder, Pitom och Raamses. Men ju mer man förtryckte dem, dess mer förökade de sig, och dess mer utbredde de sig, så att man började gruva sig för Israels barn. Därför lade egyptierna på Israels barn ytterligare tvångsarbeten och förbittrade deras liv med hårt arbete på murbruk och tegel och med alla slags arbeten på marken, kort sagt, med tvångsarbeten av alla slag, som de lät dem utföra. Då befallde farao allt sitt folk och sade: »Alla nyfödda gossebarn skall ni kasta i Nilfloden, men alla flickebarn må ni låta leva.«

Responsoriepsalm

Ps 124:1–8 (R. 8a)

R. Vår hjälp är i Herrens namn.

Om inte Herren varit med oss
– så må Israel säga –
om inte Herren varit med oss,
när människorna gick till angrepp,
då hade de slukat oss levande,
när de kom emot oss i rasande vrede. R.

Då hade vattnen dränkt oss,
den strida strömmen gått över oss,
ja, då hade vi gått under
i de väldiga vattnen.
Lovad vare Herren
som inte gav oss till rov åt deras tänder! R.

Vi kom undan som en fågel ur jägarens snara:
snaran gick sönder, och vi kom undan.
Vår hjälp är i Herrens namn,
hans som har skapat himmel och jord. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

2 Mos 1:8–14, 22

Egypten fick en ny kung, en som ingenting visste om Josef. Han sade till sitt folk: "Israeliterna har blivit för många och för starka för oss. Nu måste vi handla klokt, annars blir de ännu flera. Och blir det krig kan de förena sig med våra fiender och kämpa mot oss och sedan ge sig av härifrån." Därför satte man fogdar över dem för att kuva dem med hårt arbete. Och de byggde städerna Pitom och Ramses, där farao hade sina förråd. Men ju mer man förtryckte dem, desto fler blev de och desto mer bredde de ut sig, så att egypterna kände sig hotade. Israeliterna tvingades till slavtjänst, och deras liv förbittrades av det tunga arbetet med lera och tegel och allt arbete på fälten, all denna slavtjänst som de tvingades till.

Kungen av Egypten talade med de hebreiska barnmorskorna – en hette Shifra och den andra Pua – och sade: "När ni hjälper de hebreiska kvinnorna vid förlossningen, se då efter: är det en pojke skall ni döda honom, är det en flicka får hon leva." Men barnmorskorna var gudfruktiga och gjorde inte som kungen hade befallt utan lät pojkarna leva. Då kallade kungen dem till sig och frågade varför de gjorde så. De svarade: "Hebreiska kvinnor är inte som egyptiska. De är starka, de har fött innan barnmorskan hinner fram." Gud lät allt gå väl för barnmorskorna, och folket växte till och förökade sig kraftigt, och eftersom barnmorskorna var gudfruktiga lät Gud dem få hem och barn. Men farao gav denna befallning till hela sitt folk: "Kasta alla nyfödda pojkar i Nilen och låt bara flickorna leva." Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 124:1-8 (R. 8a)

R. Vår hjälp är i Herrens namn.

Om inte Herren varit med oss
- så må Israel säga -
om inte Herren varit med oss,
när människorna gick till angrepp,
då hade de slukat oss levande,
när de kom emot oss i rasande vrede. R.

Då hade vattnen dränkt oss,
den strida strömmen gått över oss,
ja, då hade vi gått under
i de väldiga vattnen.
Lovad vare Herren
som inte gav oss till rov åt deras tänder! R.

Vi kom undan som en fågel ur jägarens snara:
snaran gick sönder, och vi kom undan.
Vår hjälp är i Herrens namn,
han som har skapat himmel och jord. R.

Halleluja

Matt 5:10

V. Saliga de som förföljs för rättfärdighetens skull,
dem hör himmelriket till.

Evangelium

Matt 10:34 – 11:1

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Tro inte att jag har kommit med fred till jorden. Jag har inte kommit med fred utan med svärd. Ty jag har kommit för att ställa *en man mot hans far, en dotter mot hennes mor, en sonhustru mot hennes svärmor, och mannens husfolk skall bli hans fiender*. Den som älskar far eller mor mer än mig, han är inte värd att tillhöra mig, och den som älskar son eller dotter mer än mig, han är inte värd att tillhöra mig. Den som inte tar sitt kors och följer efter mig är inte värd att tillhöra mig. Den som finner sitt liv skall mista det, och den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det.

Den som tar emot er tar emot mig, och den som tar emot mig tar emot den som har sänt mig. Den som tar emot en profet därför att det är en profet, han skall få en profets lön, och den som tar emot en rättfärdig därför att det är en rättfärdig, han skall få en rättfärdigs lön. Och den som ger bara så mycket som en bägare friskt vatten åt en av dessa små, därför att det är en lärjunge – sannerligen, han skall inte gå miste om sin lön.«

När Jesus hade avslutat befallningarna till sina tolv lärjungar, gick han därifrån för att undervisa och förkunna i städerna där omkring.

TISDAG DEN 18 JULI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

2 Mos 2:1-15a

Det fanns en man av Levis släkt som tog till hustru Levis dotter. Och hustrun blev havande och födde en son. Och hon såg att det var ett vackert barn och dölde honom i tre månader. Men när hon inte längre kunde dölja honom, tog hon en kista av rör, beströk den med jordbeck och tjära och lade barnet i den och satte den så i vassen vid stranden av Nilfloden. Och hans syster ställde sig ett stycke därifrån, för att se hur det skulle gå med honom.

Och faraos dotter kom ned till floden för att bada, och hennes tärnor gick utmed floden. När hon nu fick se kistan i vassen, sände hon sin tjänarinna dit och lät hämta den till sig. Och när hon öppnade den, fick hon se barnet och såg att det var en gosse, och han grät. Då tyckte hon synd om honom och sade: »Detta är ett av de hebreiska barnen.«

Men hans syster frågade faraos dotter: »Vill du att jag skall gå och kalla hit till dig en hebreisk amma som kan amma upp barnet åt dig?« Faraos dotter svarade henne: »Ja, gå.« Då gick flickan och kallade dit barnets moder. Och faraos dotter sade till henne: »Ta detta barn med dig, och amma upp det åt mig, så vill jag ge dig lön för det.« Och kvinnan tog barnet och ammade upp det. När sedan gossen

hade växt upp, förde hon honom till faraos dotter, och denna tog honom som sin son och gav honom namnet Mose, »ty«, sade hon, »ur vattnet har jag dragit upp honom«.

På den tiden hände sig att Mose, sedan han hade blivit stor, gick ut till sina bröder och såg på deras slavarbete. Och han fick se att en egyptisk man slog en hebreisk man, en av hans bröder. Då vände han sig åt alla sidor, och när han såg att ingen annan människa fanns där, slog han ihjäl egyptiern och gömde honom i sanden. Dagen därefter gick han åter ut och fick då se två hebreiska män träta med varandra. Då sade han till den som gjorde orätt: »Skall du slå din landsman?«

Han svarade: »Vem har satt dig till hövding och domare över oss? Vill du dräpa mig, såsom du dräpte egyptiern?« Då blev Mose förskräckt och tänkte: »Så har då saken blivit känd.« Faraos fick också höra om denna sak och ville dräpa Mose. Men Mose flydde bort undan faraos. Och han stannade i Midjans land.

Responsoriepsalm

Ps 69:3, 14, 30–31, 33–34 (R. jfr 33)

R. Ni fattiga, sök Gud och era hjärtan skall leva.

Jag har sjunkit ner i dy,
där ingen botten finns,
jag har kommit i djupa vatten,
floden sveper över mig. R.

Men jag kommer med min bön till dig.
Herre, låt nådens stund vara inne!
Hör mig, Gud, i din stora barmhärtighet,
svara mig i din frälsande trofasthet. R.

Men mig som är betryckt och plågad,
mig skall du, o Gud, hjälpa och beskydda.
Jag vill lova Guds namn med sång
och med tacksägelse upphöja honom. R.

När de ödmjuka ser det, skall de glädja sig,
ni som söker Gud, era hjärtan skall leva.
Ty Herren lyssnar till de fattiga
och föraktar inte sina fångna. R.

Halleluja

Jfr Ps 95:8ab

V. I dag må ni inte förhärda era hjärtan
utan höra Herrens röst.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

2 Mos 2:1–15a

En man av Levis släkt gifte sig med Levis dotter, och hon blev havande och födde en son. Hon såg vilken fin pojke det var och höll honom gömd i tre månader. Sedan kunde hon inte gömma honom längre utan tog en korg av papyrusgräs och tätade den med beck och tjära, lade barnet i den och satte ut den i vassen vid Nilstranden. Pojkens syster ställde sig ett stycke därifrån för att se hur det skulle gå med honom.

Då kom faraos dotter ner till floden för att bada, och hennes hovdamer gick fram och tillbaka utmed stranden. Hon fick syn på korgen i vassen och skickade en slavinna att hämta den. När hon öppnade den såg hon att där låg en pojke och grät. Hon tyckte synd om honom och sade: "Det är nog ett av de hebreiska barnen."

Då sade pojkens syster till faraos dotter: "Skall jag skaffa en hebreisk kvinna som kan amma barnet åt dig?" – "Ja, gör det", svarade faraos dotter. Då gick flickan och hämtade pojkens mor, och faraos dotter sade till henne: "Ta med dig det här barnet och amma det åt mig. Jag skall betala dig för det." Kvinnan tog då pojken och ammade honom. När pojken blev större förde hon honom till faraos dotter, som adopterade honom och gav honom namnet Mose. "Jag har ju dragit upp honom ur vattnet", sade hon.

När Mose hade blivit vuxen gick han en dag ut till sina landsmän och såg deras tunga arbete. Då fick han se hur en hebreisk man, en av hans egna landsmän, blev ihjälslagen av en egypter. Mose tittade sig omkring, och då han inte såg någon slog han ihjäl egyptern och gömde honom i sanden. När han gick ut nästa dag såg han två hebreer som slogs med varandra. Då sade han till angriparen: "Varför slår du din landsman?" Mannen svarade: "Vem har satt dig till herre och domare över oss? Tänker du döda mig som du dödade egyptern?" Mose blev rädd och tänkte: "Då har det alltså blivit känt!" När farao fick höra vad Mose hade gjort ville han få honom dödad. Men Mose flydde undan farao och slog sig ner i midjaniternas land.

Responsoriepsalm

Ps 69:3, 14, 30–31, 33–34 (R. jfr 33)

R. Sök Gud, och era hjärtan skall leva.

Jag har sjunkit ner i dy
där ingen botten finns,
jag har kommit i djupa vatten,
floden sveper över mig. R.

Men jag kommer med min bön till dig.
Herre, låt nådens stund vara inne.
Hör mig, Gud, i din stora barmhärtighet,
svara mig i din frälsande trofasthet. R.

Mig som är betryckt och plågad,
mig skall du, o Gud, hjälpa och beskydda.
Jag vill lova Guds namn med sång
och med tacksägelse upphöja honom. R.

När de ödmjuka ser det, skall de glädja sig,
ni som söker Gud, era hjärtan skall leva.
Ty Herren lyssnar till de fattiga
och föraktar inte sina fångna. R.

Halleluja

Jfr Ps 95:8ab

V. När ni hör hans röst i dag,
så förhärda inte era hjärtan.

Evangelium

Matt 11:20–24

Vid den tiden började Jesus anklaga de städer där han hade utfört så många underverk och förebrå dem att de inte hade omvänt sig: »Ve dig, Korasin! Ve dig, Betsaida! Ty om de underverk som har utförts hos er hade skett i Tyros och Sidon, så hade dessa städer för länge sedan omvänt sig i säck och aska. Men jag säger er: för Tyros och Sidon skall det bli lindrigare på domens dag än för er. Och du, Kafarnaum, skall du kanske bli upphöjt till himlen? Nej, du skall störtas ner i dödsriket. Ty om de underverk som har utförts i dig hade skett i Sodom, så hade staden stått kvar ännu i dag. Men jag säger er: för Sodoms land skall det bli lindrigare på domens dag än för dig.«

ONSDAG DEN 19 JULI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

2 Mos 3:1–6, 9–12

Mose vaktade fåren åt sin svärfader Jetro, prästen i Midjan. Och han drev en gång fåren bortom öknen och kom så till Guds berg Horeb. Där uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en eldslåga som slog upp ur en buske. Han såg att busken brann av elden, och att busken ändå inte blev förtärd. Då tänkte Mose: »Jag vill gå dit bort och betrakta den underbara synen och se varför busken inte brinner upp.«

När då Herren såg att han gick bort för att se, ropade Gud till honom ur busken och sade: »Mose! Mose!« Han svarade: »Här är jag.« Då sade han: »Träd inte hit. Dra dina skor av dina fötter, ty platsen där du står är helig mark.« Och han sade ytterligare: »Jag är din faders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud.« Då dolde Mose sitt ansikte, ty han fruktade för att se på Gud.

Och Herren sade: »Eftersom Israels barns rop har kommit till mig, och jag dessutom har sett hur egyptierna förtrycker dem, därför må du nu gå iväg. Jag vill sända dig till farao, och du skall föra mitt folk, Israels barn, ut ur Egypten.«

Men Mose sade till Gud: »Vem är jag, att jag skulle gå till farao och att jag skulle föra Israels barn ut ur Egypten?« Han svarade: »Jag vill vara med dig. Och detta skall för dig vara tecknet på att det är jag som har sänt dig: när du har fört folket ut ur Egypten, skall ni hålla gudstjänst på detta berg.«

Responsoriepsalm

Ps 103:1–4, 6–7 (R. 8a)

R. Nådig och barmhärtig är Herren.

Lova Herren, min själ,
allt som finns i mig, prisa hans heliga namn!
Lova Herren, min själ,
och glöm inte vad gott han har gjort. R.

Han förlåter dig alla dina missgärningar
och helar alla dina brister,
han räddar ditt liv från graven
och kröner dig med nåd och barmhärtighet. R.

Herren gör rättfärdighetens verk
och skaffar rätt åt alla förtryckta.
Han visade Mose sina vägar,
Israels barn sina gärningar. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

2 Mos 3:1-6, 9-12

En gång när Mose vaktade fåren åt sin svärfar Jetro, prästen i Midjan, drev han dem till andra sidan öknen och kom till Guds berg, Horeb. Där visade sig Herrens ängel för honom i en eldslåga, som slog upp ur en törnbuske. När Mose såg att busken stod i låga utan att brinna upp tänkte han: "Vilken märklig syn! Jag måste gå dit och se varför busken inte brinner upp."

Då Herren såg att han gick för att se efter ropade Gud till honom ur törnbusken: "Mose! Mose!" Han svarade: "Ja, här är jag." Herren sade: "Kom inte närmare! Ta av dig dina skor, du står på helig mark." Och han fortsatte: "Jag är din faders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud." Då skylde Mose sitt ansikte. Han vågade inte se på Gud.

Gud sade: "Nu har israeliternas klagorop nått mig, och jag har själv sett hur egypterna plågar och förtrycker dem. Så gå nu: jag sänder dig till farao, och du skall föra mitt folk, israeliterna, ut ur Egypten." Mose invände: "Hur skulle en sådan som jag kunna gå till farao och föra israeliterna ut ur Egypten?" Gud svarade: "Jag skall vara med dig, och detta är tecknet som skall visa att det är jag som har sänt dig: när du har fört folket ut ur Egypten skall ni hålla gudstjänst på detta berg." Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 103:1-4, 6-7 (R. 8a)

R. Barmhärtig och nådig är Herren.

Lova Herren, min själ,
allt som finns i mig, prisa hans heliga namn.

Lova Herren, min själ,
och glöm inte vad gott han har gjort. R.
Han förlåter dig alla dina missgärningar
och helar alla dina brister,
han räddar ditt liv från graven
och kröner dig med nåd och barmhärtighet. R.
Herren gör rättfärdighetens verk
och skaffar rätt åt alla förtryckta.
Han visade Mose sina vägar,
Israels barn sina gärningar. R.

Halleluja

Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader, himlens och jordens Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter
för dem som är som barn.

Evangelium

Matt 11:25–27

Vid den tiden sade Jesus: »Jag prisar dig, fader, himlens och jordens herre, för att du har dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn. Ja, fader, så har du bestämt. Allt har min fader anförtrott åt mig. Och ingen känner Sonen, utom Fadern, och ingen känner Fadern, utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för.«

TORSDAG DEN 20 JULI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

2 Mos 3:13–20

Mose hörde Herrens röst komma från den brinnande busken, och han sade till Gud: »När jag nu kommer till Israels barn och säger till dem: 'Era faders Gud har sänt mig till er', och de frågar mig: 'Vad är hans namn?', vad skall jag då svara dem?«

Gud sade till Mose: »Jag är den jag är.« Och han sade vidare: »Så skall du säga till Israels barn: 'Jag är' har sänt mig till er.« Och Gud sade ytterligare till Mose: »Så skall du säga till Israels barn: Herren, era faders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud, har sänt mig till er. Detta skall vara mitt namn i evighet, och så skall man nämna mig från släkte till släkte. Gå nu iväg och församla de äldste i Israel, och säg till dem: Herren, era faders Gud, Abrahams, Isaks och Jakobs Gud, har uppenbarat sig för mig, och han har sagt: 'Jag har sett till er och har sett det som händer med er i Egypten. Därför är nu mitt ord: jag vill föra er bort från betrycket i Egypten upp till kanaanéernas, hetiternas, amoréernas, perisséernas, hivéernas och jebuséernas land, ett land som flyter av mjölk och honung.

Och de skall lyssna till dina ord. Och du skall tillsammans med de äldste i Israel gå till kungen i Egypten, och ni skall säga till honom: 'Herren, hebréernas Gud, har visat sig för oss. Så låt oss nu gå tre dagsresor in i öknen och offra åt

Herren, vår Gud.' Dock vet jag att kungen i Egypten inte skall tillåta er att gå, inte ens när han får känna min starka hand. Men jag skall räcka ut min hand och slå Egypten med alla slags under, som jag vill göra där. Sedan skall han släppa er.«

Responsoriepsalm

Ps 105:1, 5, 8–9, 24–27 (R. 8a)

R. Herren tänker evigt på sitt förbund
eller: Halleluja.

Tacka Herren, åkalla hans namn,
gör hans gärningar kända bland folken.
Tänk på de underbara gärningar han gjort,
på hans under och hans domar. R.

Han tänker evigt på sitt förbund,
intill tusen släkten på det han har stadgat,
på det förbund han slöt med Abraham
och på sin ed till Isak. R.

Herren gjorde sitt folk mycket fruktsamt
och mäktigare än dess förtryckare.
Då uppfylldes de av hat mot hans folk,
och de förslavade hans tjänare. R.

Han sände Mose, sin tjänare,
och Aron, som han hade utvalt.
De gjorde hans tecken ibland dem
och under i Hams land. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

2 Mos 3:13–20

Mose hörde Herrens röst komma från den brinnande busken, och han sade till Gud: "Om jag nu kommer till israeliterna och säger att deras fäders Gud har sänt mig till dem och de frågar efter hans namn, vad skall jag då svara?" Gud sade: "Jag är den jag är. Säg dem att han som heter 'Jag är' har sänt dig till dem."

Och Gud fortsatte: "Säg israeliterna att Herren, deras fäders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud, har sänt dig till dem. Detta skall vara mitt namn för all framtid; med det namnet skall jag åkallas från släkte till släkte. Gå nu och kalla samman Israels äldste och tala om för dem att Herren, deras fäders Gud, Abrahams, Isaks och Jakobs Gud, har uppenbarat sig för dig.

Säg dem att jag har gett akt på dem och vet vad som har drabbat dem i Egypten och att jag har beslutat att föra dem från förtrycket i Egypten upp till kanaaneernas, hettiternas, amoreernas, perisseernas, hiveernas och jevuseernas land, ett land som flödar av mjölk och honung. De kommer att lyssna till dig, och sedan

skall du och Israels äldste gå till kungen av Egypten och säga till honom: 'Herren, hebreernas Gud, har visat sig för oss. Låt oss få gå tre dagsmarscher ut i öknen och offra åt Herren, vår Gud.' Jag vet att kungen av Egypten inte låter er gå, om han inte blir tvingad. Därför skall jag sträcka ut min hand och låta Egypten drabbas av märkliga ting jag skall göra där; sedan kommer han att släppa er."

Responsoriepsalm

Ps 105:1, 5, 8-9, 24-27 (R. 8a)

R. Han tänker evigt på sitt förbund *eller* Halleluja.

Tacka Herren, åkalla hans namn,
gör hans gärningar kända bland folken.
Tänk på de underbara gärningar han gjort,
på hans under och hans domar. R.

Han tänker evigt på sitt förbund,
intill tusen släkten på det han stadgat,
det förbund han slöt med Abraham
och sin ed till Isak. R.

Herren gjorde sitt folk mycket fruktsamt
och mäktigare än dess förtryckare.
Då uppfylldes de av hat mot hans folk,
och de förslavade hans tjänare. R.

Han sände Mose, sin tjänare,
och Aron, som han hade utvalt.
De gjorde hans tecken bland dem
och under i Hams land. R.

Halleluja

Matt 11:28

V. Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor;
jag skall skänka er vila, säger Herren.

Evangelium

Matt 11:28-30

Vid den tiden sade Jesus: »Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett mildt och ödmjukt hjärta, så skall ni finna vila för er själ. Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt.«

FREDAG DEN 21 JULI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

2 Mos 11:10 - 12:14

Mose och Aron gjorde många under inför farao. Men Herren förstockade faraos hjärta, så att han inte släppte Israels barn ut ur sitt land.

Och Herren talade till Mose och Aron i Egyptens land och sade: »Denna månad skall hos er vara den främsta månaden, den skall hos er vara den första av årets månader. Tala till Israels hela menighet och säg: På tionde dagen i denna månad skall var hufvud ta sig ett lamm, så att varje hushåll får ett lamm. Men om hushållet är för litet till ett lamm, så skall hufvudet och hans närmaste granne ta ett lamm tillsammans, efter personernas antal. För varje lamm skall ni beräkna ett visst antal, i mån av vad var och en äter. Ett felfritt årsgammalt lamm av hankön skall ni välja ut. Av fåren eller av getterna skall ni ta det. Och ni skall förvara det intill fjortonde dagen i denna månad. Då skall man – Israels hela församlade menighet – slakta det vid aftontiden. Och man skall ta av blodet och stryka på båda dörrposterna och på övre dörrträet i husen där man äter det. Och man skall äta köttet samma natt. Det skall vara stekt på eld, och man skall äta det med osyrat bröd tillsammans med bittra örter. Ni skall inte äta något av det rått eller kokt i vatten, utan det skall vara stekt på eld, med huvud, fötter och innanmäte. Och ni skall inte lämna något av det kvar till morgonen. Skulle något av det bli kvar till morgonen, skall ni bränna upp det i eld. Och ni skall äta det så: Ni skall vara omgjordade kring era höfter, ha era skor på fötterna och era stavar i händerna. Och ni skall äta det med hast. Detta är Herrens påsk.

Ty jag skall på den natten gå fram genom Egyptens land och slå allt förstfött i Egyptens land, både människor och boskap. Och över Egyptens alla gudar skall jag hålla dom. Jag är Herren. Och blodet skall vara ett tecken, er till räddning, på de hus i vilka ni är. Ty när jag ser blodet, skall jag gå förbi er. Och ingen hemsökelse skall drabba er med fördärv, när jag slår Egyptens land. Och ni skall ha denna dag till en minnesdag och fira den som en Herrens högtid. Som en evig stiftelse skall ni fira den, släkte efter släkte.«

Responsoriepsalm

Ps 116:12–13, 15–16bc, 17–18 (R. 13)

R. Jag vill taga frälsningens bägare och åkalla Herrens namn.
eller: Halleluja.

Hur skall jag löna Herren
alla hans välgärningar mot mig?
Jag vill taga frälsningens bägare
och åkalla Herrens namn. R.

Dyrt aktad i Herrens ögon
är hans frommas död.
Jag är din tjänare, en son till din tjänsteflicka,
du har lossat mina band. R.

Dig vill jag offra lovets offer,
jag vill åkalla Herrens namn.
Jag vill infria åt Herren mina löften,

ja, inför hela hans folk. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

2 Mos 11:10–12:14

Alla dessa under gjorde Mose och Aron inför farao, men Herren gjorde farao hård och obeveklig: han släppte inte ut israeliterna ur sitt land. Herren sade till Mose och Aron i Egypten: "Denna månad skall inleda raden av månader; den skall för er vara årets första månad. Säg till Israels menighet att varje familjefar den tionde i denna månad skall ta ett lamm eller en killing, ett djur för varje hushåll. Men om hushållet är för litet för ett helt djur skall hufadern och hans närmaste granne tillsammans ta ett djur, alltefter antalet personer; ni skall göra beräkningen med hänsyn till vad var och en äter.

Djuret skall vara felfritt, årsgammalt och av hankön och tas från fåren eller från getterna. Ni skall spara det till den fjortonde dagen i denna månad; då skall hela Israels församlade menighet slakta det mellan skymning och mörker. Man skall ta av blodet och stryka på båda dörrposterna och på tvärbjälken i de hus där man äter det. Köttet skall ätas samma natt; det skall vara stekt över eld och det skall ätas med osyrat bröd och beska örter. Ni får inte äta något av köttet rått eller kokat i vatten, utan det skall vara stekt över eld, med huvud, fötter och innanmäte. Ingenting får lämnas kvar till morgonen; om något då är kvar skall ni bränna upp det. Vid måltiden skall ni ha kläderna uppfästa, skor på fötterna och stav i handen. Ät i hast. Detta är Herrens påsk.

Den natten skall jag gå fram genom Egypten och döda allt förstfött i landet, både människor och boskap, och alla Egyptens gudar skall drabbas av min dom – jag är Herren. Men blodet skall vara ett tecken på husen där ni bor. När jag ser blodet skall jag gå förbi, och det förödande slaget skall inte träffa er när jag slår Egypten. Den dagen skall vara en minnesdag för er. Ni skall fira den som en Herrens högtid; i släkte efter släkte skall det vara en oföränderlig ordning att ni firar den." Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 116:12–13, 15–16, 17–18 (R. 13)

R. Jag vill lyfta frälsningens bägare och åkalla Herrens namn eller Halleluja.

Hur skall jag löna Herren
alla hans välgärningar mot mig?
Jag vill lyfta frälsningens bägare
och åkalla Herrens namn. R.

Jag vill infria åt Herren mina löften,
ja, inför hela hans folk.
Dyrbar i Herrens ögon
är hans heligas död. R.

O Herre, jag är ju din tjänare,
jag är din tjänare, din tjänarinns son,
du har lossat mina band. R.

Åt dig vill jag offra lovets offer,
jag vill åkalla Herrens namn.
Jag vill infria mina löften åt Herren
inför hela hans folk. R.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren.
Jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium

Matt 12:1-8

En sabbat tog Jesus vägen genom sädesfälten. Hans lärjungar blev hungriga och började rycka av ax och äta. Fariseerna såg det och sade till honom: »Se, dina lärjungar gör sådant som inte är tillåtet på sabbaten.« Han svarade: »Har ni inte läst vad David gjorde när han och hans män blev hungriga? Han gick in i Guds hus, och de åt upp skådebröden, som varken han eller hans män hade lov att äta, utan bara prästerna. Eller har ni inte läst i lagen att prästerna i templet på sabbaten bryter mot sabbaten utan att bli skyldiga till något brott? Men jag säger er: här finns det som är större än templet. Om ni förstod vad som menas med *Barmhärtighet vill jag se och inte offer*, så skulle ni inte döma oskyldiga. Ty Människosonen är herre över sabbaten.«

LÖRDAG DEN 22 JULI

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgiven 1994:

Läsning

Höga V 3:1-4a

Där jag låg på min bädd om natten,
sökte jag honom som min själ har kär,
jag sökte honom, men fann honom inte.
Jag vill stå upp och gå omkring i staden,
på gatorna och på torgen.
Jag vill söka honom som min själ har kär.
Jag sökte honom, men fann honom inte.
Väktarna mötte mig,
där de gick omkring i staden.
Har ni sett honom som min själ har kär?
Knappt hade jag kommit förbi dem,
så fann jag honom som min själ har kär.

eller:

Läsning

2 Kor 5:14-17

Kristi kärlek lämnar mig inget val, ty jag har förstått att om en har dött för alla, då har alla dött. Och han har dött för alla, för att de som lever inte mer skall leva för sin egen skull utan för honom som dog och uppväcktes för dem. Därför bedömer jag inte längre någon på människors vis. Och om jag också har uppfattat Kristus på det sättet, så gör jag det inte nu längre. Den som är i Kristus är alltså en ny skapelse, det gamla är förbi, något nytt har kommit.

Responsoriepsalm

Ps 63:2-6, 8-9 (R. 2b)

R. Min själ törstar efter dig Herre, min Gud.

Gud, du är min Gud,
i gryningen söker jag dig.
Min själ törstar efter dig,
min kropp längtar efter dig,
i ett torrt land som försmäktar utan vatten. R.
Så skådar jag nu efter dig i templet,
för att få se din makt och din ära.
Ty din nåd är bättre än liv,
mina läppar skall prisa dig. R.

Så skall jag då lova dig, så länge jag lever,
i ditt namn skall jag lyfta mina händer.
Min själ blir mättad som av mærg och fett,
och med jublande läppar lovsjunger min mun. R.

Ty du är min hjälp,
och under dina vingars skugga jublar jag.
Min själ håller sig intill dig,
din högra hand beskyddar mig. R.

Halleluja

V. Berätta för oss, Maria, vad du såg på vägen.
Jag kom till Kristi grav, och såg den Uppståndnes härlighet.

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgiven 2023:

Läsning

Höga V 3:1-4a

Jag fann den min själ har kär
Läsning ur Höga visan.
Så säger bruden :

På min bädd om natten
söker jag den jag har kär.
Jag söker men finner honom inte.
Jag vill stiga upp och gå runt i staden,
på gatorna och över torgen,
och söka den jag har kär.
Jag söker men finner honom inte.
Väktarna finner mig,
de som går runt i staden.
"Har ni sett den jag har kär?"
Knappt har jag lämnat dem
förrän jag finner den jag har kär.
Så lyder Herrens ord.

eller:

2 Kor 5:14-17

Kristi kärlek lämnar mig inget val, ty jag har förstått att om en har dött för alla, då har alla dött. Och han har dött för alla, för att de som lever inte mer skall leva för sin egen skull utan för honom som dog och uppväcktes för dem.

Därför bedömer jag inte längre någon på människors vis. Och om jag också har uppfattat Kristus på det sättet, så gör jag det inte nu längre. Den som är i Kristus är alltså en ny skapelse, det gamla är förbi, -något nytt har kommit.
Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 63:2-6, 8-9 (R. jfr 2b)

R. Min själ törstar efter dig, min Gud.

Gud, du är min Gud,
i gryningen söker jag dig.
Min själ törstar efter dig,
min kropp längtar efter dig
i ett torrt land som försmäktar utan vatten. R.

Så skådar jag nu efter dig i templet
för att få se din makt och din ära.
Ty din nåd är bättre än liv,
mina läppar skall prisa dig. R.

Så skall jag då lova dig så länge jag lever,
i ditt namn skall jag lyfta mina händer.
Min själ blir mättad som av mærg och fett,
och med jublande läppar lovsjunger min mun. R.

Ty du är min hjälp,
och under dina vingars skugga jublar jag.

Min själ håller sig intill dig,
din högra hand beskyddar mig. R.

Halleluja

V. Vad såg du, Maria,
när du kommit till graven?
Jag såg den plats där han lades.
Men han var ej där, han hade uppstått.

Evangelium

Joh 20:1-2, 11-18

Tidigt på morgonen efter sabbaten, medan det ännu var mörkt, kom Maria från Magdala ut till graven och fick se att stenen för ingången var borta. Hon sprang genast därifrån och kom och sade till Simon Petrus och den andre lärjungen, den som Jesus älskade: »De har flyttat bort Herren ur graven, och vi vet inte var de har lagt honom.«

Maria stod och grät utanför graven. Gråtande lutade hon sig in och fick då se två änglar i vita kläder sitta där Jesu kropp hade legat, en vid huvudet och en vid fötterna. Och de sade till henne: »Varför gråter du, kvinna?« Hon svarade: »De har flyttat bort min herre, och jag vet inte var de har lagt honom.« När hon hade sagt det, vände hon sig om och såg Jesus stå där, men hon förstod inte att det var han. Jesus sade till henne: »Varför gråter du, kvinna? Vem letar du efter?« Hon trodde att det var trädgårdsvakten och svarade: »Om det är du som har burit bort honom, herre, så säg mig var du har lagt honom, så att jag kan hämta honom.« Jesus sade till henne: »Maria.« Hon vände sig om och sade till honom: »Rabbouni!« (det är hebreiska och betyder mästare). Jesus sade: »Rör inte vid mig, jag har ännu inte stigit upp till min fader. Gå till mina bröder och säg dem att jag stiger upp till min fader och er fader, min Gud och er Gud.« Maria från Magdala gick då till lärjungarna och talade om för dem att hon hade sett Herren och att han hade sagt detta till henne.

SEXTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 23 JULI

Första läsningen

Vish 12:13, 16-19

Vid sidan av dig, du som sörjer för alla, finns ingen gud som kan kräva bevis för att du har dömt rätt. Ty din rättfärdighet kommer ur din styrka: att du härskar över alla gör dig skonsam mot alla. Du visar din styrka mot dem som tvivlar på att din makt är fullkomlig, och bland dem som känner den bestraffar du allt övermod. Du förfogar över styrka, men du dömer med mildhet; med stor skonsamhet styr du våra öden, ty det står dig fritt att bruka makt närhelst du vill. Genom att handla så har du lärt ditt folk att den rättfärdige skall visa människokärlek, och du har fyllt dina söner med hopp, ty du ger dem tillfälle att vända om när de syndar.

Responsoriepsalm

Ps 86:5-6, 9-10, 15-16a (R. 5a)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 656. När den läses används följande text:

R. Herre, du är god, du förlåter.

Herre, du är god, du förlåter,
rik på kärlek till alla som åkallar dig.
Herre, lyssna till min bön,
hör mig när jag ber. R.

Alla de folk du har skapat
skall komma och tillbe inför dig, Herre,
och de skall ära ditt namn.

Ty du är stor, du gör under,
du ensam är Gud. R.

Du, Herre, är en barmhärtig och nådig Gud,
sen till vrede och rik på kärlek och trofasthet.
Vänd dig till mig, var barmhärtig. R.

Andra läsningen

Rom 8:26–27

Anden stöder oss i vår svaghet. Vi vet ju inte hur vår bön egentligen bör vara, men Anden vädjar för oss med rop utan ord, och han som utforskar våra hjärtan vet vad Anden menar, eftersom Anden vädjar för de heliga så som Gud vill.

Halleluja

Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader, himlens och jordens Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter
för dem som är som barn.

Evangelium

Matt 13:24–43

Vid den tiden lät Jesus folket höra en liknelse: »Med himmelriket är det som när en man hade sått god säd i sin åker. Medan alla låg och sov kom hans fiende och sådde ogräs mitt bland vetet och gick sedan sin väg. När säden växte upp och gick i ax visade sig också ogräset. Då gick tjänarna till sin herre och sade: 'Herre, var det inte god säd du sådde i din åker? Varifrån kommer då ogräset?' Han svarade: 'Det är en fiende som har varit framme.' Tjänarna frågade: 'Skall vi alltså gå och rensa bort ogräset?' – 'Nej', svarade han, 'då kan ni rycka upp vetet samtidigt som ni rensar bort ogräset. Låt båda växa tills det är dags att skörda. När skördetiden kommer skall jag säga till dem som skall skörda: Rensa först bort ogräset och bind ihop det i knippen att eldas upp. Men vetet skall ni samla i min lada.' »

Han lät dem höra en annan liknelse: »Himmelriket är som ett senapskorn som en man sår i sin åker. Det är det minsta av alla frön, men när det har växt upp är det större än alla örter och blir till ett träd, så att himlens fåglar kommer och bygger bo bland grenarna.«

Han använde också en annan liknelse: »Himmelriket är som en surdeg som en kvinna arbetar in i tre mått mjöl; till slut blir alltsammans syrat.«

Allt detta sade Jesus till folket i liknelser, och han talade enbart i liknelser till dem, för att det som sagts genom profeten skulle uppfyllas: *Jag skall låta min mun tala i liknelser, jag skall ropa ut vad som har varit dolt sedan världens skapelse.*

Sedan lät han folket gå och återvände hem. Hans lärjungar kom då till honom och sade: »Förklara liknelsen om ogräset i åkern för oss.« Han svarade: »Den som sår den goda säden är Människosonen, åkern är världen, den goda säden är rikets barn och ogräset är det ondas barn. Fienden som sådde det är djävulen. Skördetiden är världens slut, och skördefolket är änglarna. Som när ogräset rensas bort och eldas upp skall det bli vid världens slut. Människosonen skall sända ut sina änglar, och de skall rensa hans rike från alla som förleder människorna och bryter mot lagen, och de skall kasta dem i den brinnande ugnen. Där skall man gråta och skära tänder. Och då skall de rättfärdiga lysa som solen, i sin faders rike. Hör, du som har öron.«

eller (kortare läsning):

Evangelium

Matt 13:24–30

Vid den tiden lät Jesus folket höra en liknelse: »Med himmelriket är det som när en man hade sått god säd i sin åker. Medan alla låg och sov kom hans fiende och sådde ogräs mitt bland vetet och gick sedan sin väg. När säden växte upp och gick i ax visade sig också ogräset. Då gick tjänarna till sin herre och sade: 'Herre, var det inte god säd du sådde i din åker? Varifrån kommer då ogräset?' Han svarade: 'Det är en fiende som har varit framme.' Tjänarna frågade: 'Skall vi alltså gå och rensa bort ogräset?' – 'Nej', svarade han, 'då kan ni rycka upp vetet samtidigt som ni rensar bort ogräset. Låt båda växa tills det är dags att skörda. När skördetiden kommer skall jag säga till dem som skall skörda: Rensa först bort ogräset och bind ihop det i knippen att eldas upp. Men vetet skall ni samla i min lada.' »